

767

Besluit van 26 oktober 1994, houdende wijziging van het Besluit van 13 december 1972, houdende aanwijzing van uitkeringen of bestanddelen van uitkeringen welke voor de toepassing van de loongrens voor de verplichte verzekering Ziekenfondswet niet tot het loon worden gerekend (Stb. 747)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, van 10 oktober 1994, VMP/FAV-942938;

Gelet op artikel 3, vierde lid, sub a, van de Ziekenfondswet;

Gezien het advies van de Ziekenfondsraad (advies van 27 januari 1994, VERZ/2463/94);

De Raad van State gehoord (advies van 20 oktober 1994, No. W.13.94.0618);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, van 25 oktober 1994, VMP/FAV-943127;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In artikel 1, onder c, van het Besluit van 13 december 1972, houdende aanwijzing van uitkeringen of bestanddelen van uitkeringen welke voor de toepassing van de loongrens voor de verplichte verzekering Ziekenfondswet niet tot het loon worden gerekend (Stb. 747)¹, wordt de aanduiding «zevende lid» vervangen door: zesde lid.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1994.

¹ Gewijzigd bij besluit van 28 februari 1973, Stb. 95

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 26 oktober 1994

Beatrix

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers

Uitgegeven de eenendertigste oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

NOTA VAN TOELICHTING

In het besluit van 13 december 1972, houdende aanwijzing van uitkeringen of bestanddelen van uitkeringen welke voor de toepassing van de loongrens voor de verplichte verzekering Ziekenfondswet niet tot het loon worden gerekend (Stb. 747), wordt in artikel 1, onder c, het spaarloon expliciet uitgezonderd van het loon in het kader van de loongrenstoetsing Ziekenfondswet (ZFW). Hiertoe wordt in dat artikellid verwezen naar de regeling, bedoeld in artikel 6, zevende lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (CSV).

Met ingang van 1 januari 1994 is in werking getreden de Wet van 1 november 1993 tot wijziging van een aantal wetten inzake belastingen, alsmede van een aantal andere wetten met het oog op het bevorderen van werknemersparticipaties en winstdelings- en spaarregelingen voor werknemers (Wet Vermeend/Vreugdenhil; Stb. 575). Onder meer leidde deze wet tot wijziging van artikel 6 van de CSV.

De Ziekenfondsraad (ZFR) heeft aan deze wijziging aandacht besteed in zijn advies van 27 januari 1994 (VERZ/2463/94) inzake de berekeningsmethodiek aanpassing loongrens ZFW (pag. 6, onder punt 3). De Raad ziet in de wijzigingen waarin de wet van 1 november 1993 voorziet geen aanleiding om voor wat de loongrenstoetsing betreft een andere uitkomst te bepleiten dan ten aanzien van de vóór 1 januari 1994 op dit punt geldende regelingen en stelt dat de regelingen qua karakter niet principieel zijn gewijzigd. De Raad meent derhalve dat er geen aanleiding is de sedert 1 januari 1994 van belasting- en premieheffing vrijgestelde (winstdelings)spaarregelingen bij de loongrenstoetsing ingevolge de ZFW te betrekken. De Raad stelt voorts vast dat de in de ZFW opgenomen definitie van loongrenslloon reeds voorziet in het niet in aanmerking nemen van uitkeringen/aanspraken op basis van bedoelde (per 1 januari 1994 geldende) regelingen als loongrenslloon, met uitzondering van het spaarloon. Om ook ten aanzien van dat spaarloon te bereiken dat het – evenals dat vóór 1 januari 1994 het geval was – niet geldt als loongrenslloon, kan naar het oordeel van de Raad worden volstaan met aanpassing van het besluit van 13 december 1972 aan de wijziging van de CSV per 1 januari 1994.

Het advies van de Ziekenfondsraad om in technische zin het besluit van 13 december 1972 te wijzigen, is gevolgd.

Daarbij is het volgende overwogen. Met betrekking tot de vraag of de spaarloonregelingen, die vóór 1 januari 1994 van het ZFW-loongrenslloon waren uitgezonderd, qua karakter vergelijkbaar zijn met de nieuwe spaarloonregelingen, kan de kanttekening worden geplaatst dat de eerstgenoemde ten aanzien van werknemers een verplicht karakter hadden. Indien een werkgever een spaarloonregeling voerde, was deze voor alle werknemers bij die werkgever verplicht. De nieuwe regelingen worden daarentegen gekenmerkt door het feit dat het geheel aan de werknemer is te bepalen of hij van een dergelijke regeling gebruik wil maken. Dit heeft tot gevolg dat indien een werknemer met een loon nèt boven de ZFW-loongrens kiest voor deelname in een «nieuwe» spaarregeling, dit – afhankelijk van de mate waarin wordt gespaard – tot effect kan hebben dat die werknemer, die tot dat moment nog op een particuliere ziektekostenverzekering was aangewezen, voortaan verplicht ZFW-verzekerd zal zijn. Op die – indirecte – wijze zouden werknemers een keuzemogelijkheid hebben ten aanzien van het al dan niet ZFW-verzekerd zijn.

Hierin wordt echter geen reden gevonden de «nieuwe» spaarloonregelingen voortaan niet meer uit te zonderen van het ZFW-loongrenslloon. Het gaat immers slechts om een in relatie tot de gehele ZFW-verzekerdenpopulatie kleine groep personen die een dergelijke indirecte keuzemogelijkheid zou krijgen, namelijk de categorie van werknemers met een inkomen nèt boven de loongrens. Daarbij moet

worden bedacht dat deze categorie reeds over andere – in de praktijk gehanteerde – mogelijkheden beschikt om desgewenst ZFW-verzekerd te worden. Vaak is het immers mogelijk met de werkgever een iets lager loon overeen te komen om dat doel te bereiken. Tevens is het in de steeds flexibeler wordende arbeidsmarkt eenvoudig één of twee uur per week minder te werken, met hetzelfde effect.

Om deze redenen is besloten de uitzondering van het spaarloon van het ZFW-loongrenslon te continueren.

Het onderhavige besluit strekt ertoe vorenbedoeld besluit zodanig te wijzigen dat de spaarloonregeling als bedoeld in artikel 6, zesde lid, van de CSV niet wordt geacht te behoren tot een overeengekomen vaste, naar tijdsruimte en in geld vastgestelde uitkering als bedoeld in artikel 3, vierde lid, sub a, van de ZFW.

De spaarloonregelingen, zoals die vóór 1 januari 1994 tot stand zijn gekomen, en die ook na die datum nog worden gecontinueerd, blijven vooralsnog uitgezonderd van het ZFW-loongrenslon. Op dit punt zij verwezen naar het overgangsrecht dat is opgenomen in artikel IX van de eerdergenoemde Wet Vermeend/Vreugdenhil en de op dat artikel gebaseerde Uitvoeringsregeling werknemersspaarregelingen en winstdelingsregelingen.

Door de bovenaangegeven wijziging van de CSV is het spaarloon met ingang van 1 januari 1994 formeel niet meer uitgezonderd van het loon in het kader van de loongrenstoetsing in de ZFW. Sedert die datum is in de praktijk in het algemeen ten aanzien van personen die ZFW-verzekerd werden, bij de loongrenstoetsing uitgegaan van uitzondering van het spaarloon. Dit is in de eerste plaats gebeurd omdat de uitvoeringsorganisatie daarop was ingesteld (vóór 1 januari 1994 waren spaarloonregelingen immers ook uitgezonderd) en in de tweede plaats is gekoerst op het onverdeelde advies dat de Ziekenfondsraad in de maand januari 1994 over dit onderwerp heeft uitgebracht. Ten einde deze praktijk alsnog formeel-juridische basis te geven is besloten deze wijziging werking te doen hebben met ingang van het moment waarop de eerdergenoemde wet van 1 november 1993 in werking is getreden. Daarom voorziet artikel II van het onderhavige besluit in terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1994.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers